

Seuraavassa katkelmia Pekka Kinnusen kirjeestä. Hän on organisoinut lukivaikeudesta kärsiville erityisopetusta Iisalmen alueella. X

KOKEMUKSIA SENSOMOTORISESTA KUNTOUTUKSESTA

Olen lehtori, opinto-ohjaaja ja lukierityisopettaja Ylä-Savon ammattioppilaitoksesta. Nuorten ja aikuisten lukiopetuksen kehittämisessä olen ollut mukana 1980-luvun alusta saakka, jolloin Jyväskylän yliopiston erityispedagogiikan laitoksessa ja sittemmin yhteistyössä Jyväskylän ammattikorkeakoulun kanssa käynnistettiin lukiopettajain koulutus. Siitä saakka olen osallistunut lukiopetuksen kehittämiseen kouluttajana ja opetusharjoittelun ohjaajana eri puolilla Suomea ammatillisissa oppilaitoksissa. Lukivaikeudesta kärsii ammatillisen koulutuksen opiskelijoista yli 20 prosenttia eri selvitysten mukaan. Olen tavannut ja opettanut useita satoja nuoria ja aikuisia lukivaikeuksisia henkilöitä.

Monien yksilöiden kohdalla olen todennut erittäin suuria auditiivisen hahmottamisen, erittelyn ja kuulemisen ongelmia. On tuntunut siltä, ettei opetuskaan auta tietyissä tapauksissa, jotakin muuta täytyy olla vialla ja lukiopetus on tällöin vain oireiden hoitoa. Harvinaista ei ole myöskään ollut, että monet lukivaikeuksiset lapset, nuoret ja aikuiset panevat kädet korvilleen peittääkseen häiritsevän metelin.

Niinpä sovin Nina Alopaeuksen kanssa yhteistyöstä, ja kesällä -98 hän oli pitämässä järjestämäni koulutustilaisuutta Jyväskylässä. Syksyllä -98 Iisalmissa järjestettiin laaja lukiopettajain koulutus, jossa Alopaeus esitteli terapiaa. Eri ikäisiä luki- ja oppimisvaikeuksista kärsiviä lapsia vanhempineen, samoin aikuisia, ilmoittautui halukkaaksi tutkimukseen ja terapiaan. Olen järjestänyt Ylä-Savon ammattioppilaitoksessa useita Nina Alopaeuksen testi- ja terapiatilaisuuksia. Halukkaita on todella runsaasti. Eräs noin 40-vuotinen aikuinen, jota olen opettanut (vaikea lukiongelma) 4 vuotta, hakeutui kuulonmuokkaukseen ensimmäisten joukossa. Olimme jo yhdessä todennettiin suurimpien ongelmien olevan auditiivisen hahmottamisen alueella. Hän valitti yliherkkää kuulemista, opiskella piti öisin, kun toiset nukkuivat. Keskittyminen oli mahdotonta, kun hälyäännet kuuluivat voimakkaina, mutta puhealueella oli alenemia, äänneet eivät erottuneet.

Nina Alopaeuksen kuulotesti vahvisti itse tekemämme diagnoosin. Lisäksi vasen korva oli dominoiva.

Nyt asianomainen henkilö on saanut terapiaa noin puoli vuotta ja hän itse kokee ja kertoo täydellisestä muutoksesta. "Voisin opiskella vaikka mitä, ongelmat ovat kadonneet suureksi osaksi, jopa motoriikka on parantunut".

Minulla on kokemusteni ja tuntemukseni perusteella vankka käsitys siitä, että kuulonmuokkaushoito on erinomainen ja välttämätön apu mm. lukivaikeuteen hyvin monelle ihmiselle.

Kunnioittavasti

Pekka Kinnunen
Lehtori, lukierityisopettaja